

- Wnosząca odwołanie, aby nie utracić swojego roszczenia, musiała zatem podjąć działanie w tym okresie, co oznacza, że przysługujący jej termin był krótszy niż cztery miesiące.
- Wysłała ona uzasadnienie drogą pocztową w dniu 27 stycznia 2011 r., czyli w ostatnim dniu terminu.
- Przesyłka została doręczona stronie pozwanej w dniu 2 lutego 2011 r., ponieważ między tymi datami był weekend.
- Wnosząca odwołanie postąpiła zgodnie z przepisami i dotrzymała ustanowionego terminu, dlatego też jej odwołanie powinno być zostać uznane za dopuszczalne.
- Odwołanie zostało wniesione w dwumiesięcznym terminie określonym w pierwszej części art. 60 rozporządzenia nr 207/2009.
- Uzasadnienie odwołania zostało przedstawione na piśmie w terminie czterech miesięcy.
- Uzasadnienie to zostało przesłane drogą pocztową, na którą wnosząca odwołanie nie ma żadnego wpływu.
- Wniesienie odwołania, o którym mowa w zaskarżonym wyroku, w żadnym razie nie może oznaczać — mimo należnego szacunku dla odmiennej interpretacji i odrębnego stanowiska — otrzymania dokumentu przez drugą stronę postępowania odwoławczego, z wyjątkiem oczywiście sytuacji, gdy wnoszący odwołanie nie podjął działania w wyznaczonym terminie.
- W przeciwieństwie do zawartej w zaskarżonym wyroku wykładni art. 60 rozporządzenia nr 207/2009 przewiduje: „Pisemne stanowisko przedstawiające podstawy odwołania wnosi się w terminie czterech miesięcy [...]”, co nie powinno i nie może oznaczać, że uzasadnienie musi w tym terminie dotrzeć do OHIM, ponieważ nie zawsze dokumenty są nadawane i otrzymywane w tym samym momencie.
- Wnoszący odwołanie musi wypełnić swój obowiązek w terminie, co też wnosząca odwołanie uczyniła. W związku z tym nie można oceniać, że liczy się data otrzymania, ponieważ oznaczałoby to naruszenie zasady równego traktowania z uwagi na pochodzenie z różnych krajów i fakt, że inne środki przekazu nie były dostępne i nie były konieczne, ponieważ stanowią rozwiązanie alternatywne zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 2868/95.
- Wnosząca odwołanie uważa, że we wspomnianym terminie czterech miesięcy wnoszący odwołanie jest zobowiązany nadać lub przekazać pismo i że w niniejszej sprawie przedstawienie uzasadnienia nie stanowiło nowej okoliczności, ponieważ wyraziła ona swój zamiar, wnosząc samo odwołanie.
- Poprzez oddalenie jej skargi w całości w zaskarżonym wyroku naruszono art. 60 rozporządzenia nr 207/2009 oraz zasady 61, 62, 63, 64, 65 i 70 rozporządzenia nr 2868/95.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (wersja ujednolicona) (Dz.U. L 78, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Sibiu (Rumunia) w dniu 18 czerwca 2013 r. — Ilie Nicolae Nicula przeciwko Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

(Sprawa C-331/13)

(2013/C 260/40)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Sibiu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ilie Nicolae Nicula

Strona pozwana: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 17, 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 110 TFUE a także zasady pewności prawa i zasady zakazu reformatio in peius, które to obydwie są usankcjonowane w prawie [Unii] oraz w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości (¹) można dokonywać w ten sposób, iż rzeczzone postanowienia i zasady stoją na przeszkodzie aktowi normatywnemu takiemu jak dekret-ustawa 9/2013?

(¹) Wyroki: z dnia 3 grudnia 1998 r. w sprawie C-381/97 Belgocodex, Rec. s. I-8153 i z dnia 12 października 1978 r. w sprawie 10/78 Belbouab, Rec. s. 1915.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 19 czerwca 2013 r. — Nordex Food A/S przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-334/13)

(2013/C 260/41)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nordex Food A/S

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Pytania prejudycjalne

1) Czy w przy decyzji o przyznaniu refundacji wywozowej należy przyjąć, że pozwolenie na wywóz, o którym mowa

w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych⁽¹⁾, zostało przedstawione należycie w sytuacji, gdy urząd celny wywozu, który przyjął zgłoszenie wywozowe bez przedstawienia pozwolenia, zezwolił eksporterowi na późniejsze dostarczenie pozwolenia w ciągu określonego terminu i eksporter ten wykonał to zobowiązanie?

- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: Czy art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych wymaga bezwzględnie przedstawienia pozwolenia na wywóz już przy składaniu zgłoszenia wywozowego, czy też wystarczy, jeśli eksporter przedstawi (udzielone mu przed wywozem) pozwolenie na wywóz dopiero w ramach procedury wypłaty refundacji?
- 3) Czy eksporter, który początkowo przedstawił fałszywe dokumenty celne dotyczące przywozu eksportowanego towaru do państwa przeznaczenia, może przedstawić uprawniające do otrzymania refundacji ważne dokumenty celne jeszcze po upływie terminu na ich przedstawienie przewidzianego w rozporządzeniu nr 800/1999 ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych, jeśli przedstawienie tych dokumentów po terminie nie spowodowało zwłoki lub przeszkody w realizacji procedury wypłaty refundacji, ponieważ wniosek o refundację został pierwotnie oddalony z innych przyczyn niż brak przedstawienia tego rodzaju dowodów przywozu i są one przedstawiane po stwierdzeniu fałszerstwa przedstawionych początkowo dokumentów?
- 4) Czy przesłanki sankcji na podstawie art. 51 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych są spełnione również wtedy, gdy refundacja wywozowa, o którą eksporter się ubiega, wprawdzie rzeczywiście odpowiada refundacji podlegającej przyznaniu, jednak eksporter w ramach procedury wypłaty refundacji przedstawił początkowo dokumenty, na podstawie których refundacja wywozowa nie mogłaby zostać mu przyznana?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych, Dz.U. L 102, s.11.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Scottish Land Court (Zjednoczone Królestwo) w dniu 18 czerwca 2013 r. — Robin John Feakins przeciwko Scottish Ministers

(Sprawa C-335/13)

(2013/C 260/42)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Scottish Land Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Robin John Feakins

Strona pozwana: Scottish Ministers

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawidłowo interpretowany art. 18 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 795/2004⁽¹⁾ stosuje się:
 - a) w przypadku gdy rolnik spełnia warunki zastosowania dwóch lub większej liczby spośród następujących przepisów: art. 19, art. 20, art. 21 art. 22, art. 23, art. 23a tego rozporządzenia oraz art. 37 ust. 2, art. 40, art. 42 ust. 3 i art. 42 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003⁽²⁾, lub tylko
 - b) w przypadku gdy rolnik spełnia warunki dwóch lub większej liczby przepisów spośród art. 19, 20, 21, 22, 23 i 23a [...] rozporządzenia Komisji (WE) nr 795/2004 bądź odrębnie dwóch lub większej liczby przepisów spośród art. 37 ust. 2, 40, 42 ust. 3 i 42 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003?
- 2) W przypadku gdy art. 18 ust. 2 należy interpretować w sposób określony w pkt 1 lit a) powyżej, czy art. 18 ust. 2 jest w całości lub w części nieważny z jednej lub obydwu spośród następujących przyczyn podnoszonych przez skarżącego:
 - a) ze względu na to, że Komisja wydając rozporządzenie (WE) nr 795/2004 nie posiadała uprawnień do wydania art. 18 ust. 2 w tym przedmiocie, lub
 - b) ze względu na to, że Komisja wydając rozporządzenie (WE) nr 795/2004 nie podała uzasadnienia art. 18 ust. 2?
- 3) W przypadku gdy art. 18 ust. 2 należy interpretować w sposób określony w pkt 1 lit a) powyżej, a na pytanie 2 należy udzielić odpowiedzi przeczącej, czy art. 18 ust. 2 stosuje się w sytuacji gdy rolnik otrzymuje tymczasową zgodę na przyznanie płatności z rezerwy krajowej na podstawie art. 22 rozporządzenia Komisji (WE) nr 795/2004 na gospodarstwo w 2005 r., jednak przyznanie tego uprawnienia nie zostaje zgłoszone w formularzu IACS do 2007 r., kiedy gospodarstwo zostało przejęte przez rolnika?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 795/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu Rady (WE) Nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników (Dz.U. L 141, s. 1)

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1)